

University of Groningen

Tracer development for detection and characterization of neuroendocrine tumors with PET

Neels, Olivier Christiaan

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2008

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Neels, O. C. (2008). *Tracer development for detection and characterization of neuroendocrine tumors with PET*. [s.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Dankwoord

Dit boekje is tot stand gekomen door het interdisciplinaire samenwerken van diverse mensen met liefde voor hun vak. Mijn eerste copromotor, Dr. Philip Elsinga, wil ik bedanken voor het intensieve samenwerken. Beste Philip, het is mij een genoegen te zeggen dat ik onder jouw begeleiding vier leerrijke en plezierige jaren heb gehad. Door jou ben ik een radiochemicus geworden en met enkele trots kan ik zeggen dat ik geen betere leermeester voor dit vak had kunnen hebben. Je deur stond altijd voor me open, letterlijk en figuurlijk. Jij was diegene die me erop wees dat ik weer eens een Germanisme had gebruikt. Dank jou weet ik ook het woord enzym goed uit te spreken. Uiteindelijk zou ik zonder jou nu niet aan de andere kant van de aardbal zijn.

Ik wil mijn eerste promotor bedanken, Prof. dr. Elisabeth de Vries. Beste Liesbeth, je energie en je doorzettingsvermogen hebben altijd indruk op mij gemaakt. Je directheid liet me soms even schrikken. Maar als ik er goed ging over nadenken had je toch wel altijd gelijk. Je kon me altijd dingen uitleggen die voor mij onduidelijk waren, simpelweg omdat ik niet de medische achtergrond had. Je hebt in de afgelopen jaren ervoor gezorgd dat mijn medische horizon enorm verbreedt is.

Mijn tweede promotor, Prof. dr. Pieter Jager, wil ik bedanken voor zijn enthousiasme met betrekking tot mijn onderzoek. Beste Piet, de eerste Megabecquerel van in Groningen gemaakte HTP maakten je zichtbaar vrolijk. Het duurde even voordat de tracer klaar was voor de eerste patiënt maar uiteindelijk hebben we toch mooie resultaten gekregen. We hebben ook leuke NET-etentjes gehad waar duidelijk werd dat je een echt familiemens bent. Ik ben blij dat ik met jou een aantal jaren mocht samenwerken en wens jou en jouw familie heel veel succes in Canada. In het buitenland werken is even wennen maar uiteindelijk denk je het hele leven graag aan terug. Maar dat hoeft ik jou niet te vertellen.

KPK, beste Klaas Pieter, we hebben een hele tijd samengewerkt op dit project. Van de BONs tot de BALBs en de eerste HTP-patiëntenscans hebben wij een heel mooie periode gehad. Ik ben heel erg blij dat je ondanks jouw eigen promotie mijn paranimf kunt zijn. Een betere afsluiting kan ik me niet voorstellen.

Mijn tweede copromotor, Dr. Ido Kema, wil ik graag bedanken voor de goede ondersteuning en uitgebreide gesprekken over metabolismen in de cellulaire wereld. Beste Ido, je hebt mij de brug laten zien die de chemie en de biochemie verbindt. Ik sta er nu midden op met een uitzicht om te genieten.

Prof. dr. Rudi Dierckx, mijn derde promotor, wil ik bedanken voor de leuke gesprekken tijdens en buiten werktijd. Met je komst is de afdeling NGMB een stuk internationaler geworden. Dit niet alleen omdat je Belg bent maar vooral om dat je met succes het percentage buitenlands personeel verhoogd hebt.

Adrienne, je hebt de staf van Piet overgenomen. Je zal het project verdere goede impulsen kunnen geven.

Mijn dank gaat aan de leden van de beoordelingscommissie, Prof. dr. ir. Marion de Jong van het Erasmus MC te Rotterdam, Prof. dr. Pax Willems van het UMC Groningen en Prof. dr. Jürgen Martens van de Carl von Ossietzky Universität Oldenburg in Duitsland, voor het lezen en beoordelen van mijn proefschrift.

Voordat ik aan dit onderzoek mocht beginnen was er nog een sollicitatiegesprek te voeren onder de leiding van Wim Vaalburg. Beste Wim, tijdens dit drietalige gesprek liet je mij weten dat mijn Nederlands binnen een jaar veel beter zou zijn. Toen geloofde ik er niks van

maar jij had gelijk. Je gaaf mij en Henriette vanaf begin het gevoel welkom te zijn. Het is jammer dat ik maar twee van mijn 4 jaren onder jou leiding mocht werken.

Bram Maas wil ik bedanken voor vier heerlijke jaren. Beste Bram, wat hebben wij plezier gehad op het lab, en ook daarbuiten. Vroeg zorgde jij ervoor dat ik het shirtje met het nummer 14 ging dragen. Het einde was dat we samen het Wilhelmus in de Euroborg zongen. Als ik ooit een goede analist nodig zou hebben dan weet ik jou te vinden. Alle mensen die met mij op de kamer van 6 hebben gezeten wil ik bedanken. Anne Rixt, voor de eerste 2 jaren en Janine voor de laatste 2 jaren. Jullie twee zijn echte snoepliefhebbers en ik ben blij dat ik af en toe mocht meegenieten. Jullie manier om onderzoek aan te gaan was ook voor mij leerzaam. DE fles heeft mij succesvol gepasseerd. Met de parttime dames Hilde, Bertha en Lizette was het altijd leuk om even bij te kletsen.

De letters G, M en P zijn geen onbelangrijke in de radiofarmaceutische wereld. Harry Hendrikse, Marjolein de Hooge en Marieke Sturkenboom, jullie hebben mij dat op indrukwekkende wijze geleerd. Beste Jitze, dank jou technische en nauwkeurige vaardigheden kon ik altijd mijn proeven uitvoeren. Erik, met je nuchterheid en jouw uitspraak “je moet nog eerst promoveren” heb je bijgedragen dat het boekje toch nog rond is gekomen. Aren, je deur stond altijd voor mij open. Ik wil jou bedanken voor jouw ondersteuning op alle gebieden. Je liet me zien dat men ook op meer dan een vakgebied succesvol bezig kan zijn.

De MNWers wil ik bedanken voor hun geduld, vooral als ik er weer met een pot C11-tracer stond te trippelen. Arja en Erna, jullie hebben ervoor gezorgd dat een publicatie “Burn-out door HTP” nooit zal verschijnen. Gerda, jouw vrolijke lach was altijd goed te horen en liet zelfs een trieste dag vrolijk worden. Mijn dank gaat aan de fysici Anne Paans en Johan de Jong. Beste Anne, ik wil je bedanken voor je steun tijdens de cursus stralingsveiligheid. Ik kon altijd met een vraagje bij jou terecht. Johan, bedankt voor je hulp bij het uitvoeren van de microPET scans. Annie van Zanten, je hebt ervoor gezorgd dat ik me nooit gedachtes hoefde te maken over administratieve dingen. Beste Annie, hiervoor van harte bedankt.

Hetty Timmer-Bosscha en hun medewerkers van het lab “de vitrine”, Enge Venenkamp en Jasper Krijnen van het laboratorium medisch centrum en de medewerkers van het CDL wil ik bedanken voor hun bijdrage aan dit proefschrift. Iedereen met wie ik mocht samenwerken de afgelopen jaren op welke manier dan ook, bedankt: Antoon Willemsen (je initialen kom ik nu dagelijks tegen), Jan Pruim, Riemer Slart, Klaas Willem Sietsema, Liesbeth Ruytjens, David Cobben, Lukas Been, Laya Vercauteren, de jonge honden Nanne Brattinga en Xi-En “Master” Yang, Vera Rutgers en alle medewerkers van de afdeling NGMB die niet werden genoemd.

Kurz vor Ende dieses Dankwortes möchte ich mich bei allen bedanken, die uns schöne Tage in der Heimat oder „op Schier“ bescherten und Unterschlupf gewährt haben: Herms und Sabine, Kirsten und Joosten, Meike, Thomas und Ruben, Torsten und Svenja, Hillu und Barbro, Stefan, Chrischi, Antje und Paula. Unseren Familien möchte ich danken, einfach dafür das sie für uns da sind. Meinen Großeltern, Holger und Annette, den Heberts, Elisabeth, Malte und Sara und besonders meinen Eltern Reinhard und Brigitte. Mein letzter Dank geht an Dich, liebe Henriette. Ohne Deine Unterstützung, Wärme und Liebe wären sowohl die letzten 7 Jahre als auch dieses Buch nicht so geworden wie sie sind. Ohne Dich wären wir nie in Groningen gelandet und auch jetzt nicht hier in Melbourne. Ich liebe Dich!

